

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת בבא בתרא

כללים לשימוש

[ ] = מקור או טעם הדבר
( ) = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובב"א

טל: 02(571-2016)

פ"ז בית כור

גמ' קב: - קד:

מוכר בית כור עפר - אין נמדדין עמה נקעים וסלעים ו' טפחים (ד"ט על ד"ט) או דטפי מד' קבין או ליד המצר (רשב"ם - מבחוץ או מבפנים) [טורח כב' שדות]

כבית כור עפר - נמדדין עמה (עד ד' קבין); בית כור קרקע - רשב"ם - אפי' כולו סלעים

המקדיש שדהו סלעים ונקעים י"ט מלאים מים נפדין בשווייהן [לאו בני זריעה]

מחילת ד' קבין - לרב עוקבא בר חמא דוקא כשמובלעין בה' קבין בשדה, לרב חייא בר אבא ברוב השדה (רובע לסאה) - וספק ברובן במיעוטה של רוב שדה או ל"מ ברשב"ם בפחות מג"ט גובה (חוץ מסלע יחידי) וספק בציורים שהחרישה ע"י הדחק

"מדה בחבל" - פיתת כל שהוא ינכה, הותיר כל שהוא יחזיר מעות או קרקע כרצון המוכר

"הן חסר הן יתר", סתם - עד רובע הקב לסאה מחילה.

טפי מרובע - יחזיר כל ההפרש כרצון המוכר (אא"כ הוזלו או הוקרו אח"כ), וכססמוך לשדה

המוכר - יחזיר קרקע (וספק מה נקרא מפסיק),

טפי מט' קבין (ובגינה / קב) יחזיר קרקע, וספק בשדה ונעשית גינה

כשיש טפי מט' קבין אבל פחות מרובע לסאה - לרב הונא - יחזיר קרקע, לר"נ מחילה (רשב"ם - עד שיהא יותר מרובע, ו"מ ט' קבין לבד הרבעין, ו"מ ט' קבין בבית כור א')

רשב"ם קב: - קד.

בית כור סתם - לרשב"ם - אפי' כולן סלעים הגיעו

לרשב"ם - פודין כל שדה הקדש בפנ"ע

רבא - דבר שבמדה אפי' כל שהוא מקח טעות - לרשב"ם - רק במטלטלי ולא בקרקע

גמ' קה. - קז:

רבנן, שמואל - ספק אי תפוס לשון ראשון או אחרון - והמע"ה או בתר תפיסה או יחלוקו בן ננס, רב - תפוס לשון אחרון

שכר ב"ב לשנה דינר לחודש יחלוקו חודש העיבור - לשמואל בבא באמצע החודש אבל בסוף החודש כולו לשוכר [לרשב"ם - מוחזק]

לרב תמיד כולו למשכיר [לשון אחרון], רשב"ם - לר"נ (להל') כולו למשכיר (בחזקת בעליה)

מוכר בית כור בסימניו ובמצריו - עד שתות מחילה

שתות עצמה לרב הונא מחילה, לרב יהודה ינכה

יתר משתות מחילה בקים ל"י ללוקח במדת השדה

אחין שחלקו: קנו בגורל [כארץ ישראל, בהנאה דצייתי להדדי גמרי ומקני]

בא אח ממדה"י - רב, להל' - בטלה מחלוקת אא"כ לכתחילה חילקו אף בשבילו

שמואל - מקמציין (לרשב"ם - כ"א יתן לו בלי גורל)

בע"ח שגבה מאחד - רב, להל' - בטלה מח' [יורשין - יש ברירה], לר"פ מקמציין,

שמואל - ויתר [לקוחות בלי אחריות - אין ברירה],

רב אסי - נוטל בקרקע, במעות (לרשב"ם - או או [ספק אי כיורשין או כלקוחות],

ל"ב דרש"י - רביע מזוז [ספק כיורשין או כלקוחות באחריות])

כור בשלשים לרב ושמואל חוזר עד סאה אחרונה [רשב"ם - חד מקח, תקנו דניחא למוכר ולוקח]

שומת ב"ד [אחרי רבים להטות] "100" "80" "120" - ת"ק - 100 [רשב"ם - הכרע, רוב]

ר"א בר' צדוק - 90 [בין שנים הפחותים - תפסת מועט]

אחרים - $93 \frac{1}{3}$ [משלשין ההפרש]

מוכר חצי שדה - יתן אף מהכחוש שוה ויתן ג"כ מקום גדר, בן חריץ ג"ט, וטפח, וחריץ

ו' טפחים [מפני החיות]

רשב"ם קה. - קו:

סאה בסלע כור בשלשים לשמואל ראשון ראשון קנה [מוחזק] ורב חולק [לשון אחרון]

שנים יכולים לפלוג (בב"ד - כשצריך שומא) בלי דעת שותף השלישי